

D'ARQUEOLOGIA

GRANOLLERINA

Jo bé plà sé que'ls meus pocs anys i encare més, el meu poc seny, no'm permeten immiscuir-me en assumptes d'una tant elevada i trascendental qüestió científica, com el d'aquest article, que m'arrisco a fer públic; més, la tasca de *periodista* que sobre la meua feblesa m'he imposat, m'obliga en aquesta ocasió a parlar un xic de Granollers i, què més natural que parlar de les seves belleses?...

A m'í'm plau de debó, i a voltes m'extasia, quan, caminant pels nostres carrers i al voler esguardar el cel, topen els meus ulls amb un testimoni — mut, però evident, — del saber dels nostres abans passats i, lo primer que encuriós cerco, és l'època de que data llur bastida.

Tant els molts finestrals i portalades escampats arreu dels nostres carrers i places, — els quals en sa majoria daten del segle XIV — com la la nostra típica *Pórxada*, — on tants milers de dobles s'hi han descanviat, car desde llur bastida, que data també del segle XIV sempre ha sigut ella el lloc destinat a acoblament o llotja dels comerciants — i l'importancia arquitectònica de l'església parroquial, que data del segle X, criden i atrauen les mirades de tots aquells que visiten la nostra vila i, quan d'ella marxen, prègonen la cultura de Granollers.

Cal anotar, també, per la seva valor històrica i per ésser un de nostres millors monuments arquitectònics, la que abans anomenavem la «Creu de Palou», que temps hà ha passat a mans d'un acabdalat de nostra comarca, a qui nosaltres, els vers granollerins, li remerciem la cura que ha tingut per a evitar que s'enderroqués; encare que havem de planyer'ns de que l'aital monument no s'hagi pogut conservar en el mateix lloc, on passades generacions l'edificaren. I entenguis bé que no vull ferir la susceptibilitat dels administradors de nostres interessos comunals que portaren a cap la seva venda; jo, sols me planyo dels motius que induïren als esmentats senyors a aquell traspàs d'un de nostres millors testimonis de la cultura artística dels granollerins de segles enrera.

I, algunes altres còses més diria; sino que temo incórrer en alguna incongruència; i, així, sols me límito a suplicar a tots els granollerins que procurin no enderrocar aquells finestrals i portalades de llurs cases, per que a quan algún arqueòlec vulgui esbrinar les belleses arquitectòniques que atresora la nostra Catalunya, se recordi que a Granollers hi han moltes còses on estudiar i que, a no dubtar, l'interessaran. Aquest serà, tal vegada, el millor medi per a demostrar la cultura, quan menys artística, de la nostra vila.

KILE